

nede i et bestemt Niveau. Hjelpekasserne har ingen anden Opgave end den at sørge for, at de, der kommer til dem paaberøgende sig § 6 i denne Lov, faar det, som er nødvendigt, for at de kan leve som Mennesker i vort Samfund. Andet har de ikke at sørge for, og det er det, som alle Medlemmer af Partierne har anerkendt ved den Form, de har givet § 6, som er en nøje Udvikling af, hvad Arbejdsløshedsinspektøren i sin Udtalelse om Sagen udviklede. Ogsaa denne, Frk. Black, ønskede, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen skulde holdes i et passende Niveau til Lønnen af Hensyn til Kassernes Karakter som social Institution, men Arbejdsløshedsinspektøren erkender Rigtigheden af alt det, som er anført til Gunst for, at Understøttelserne maa forhøjes, og siger udtrykkelig, at „i ethvert Fald i de Kommuner, hvor der ikke er truffet meget omfattende Foranstaltninger til Bekæmpelse af Dyrtiden . . . vil det utvivlsomt være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for en Arbejder med en blot lidt større Familie at komme igennem med de Understøttelser, der ydes dem, eller dog med de lavere af disse, men saa vil det ogsaa i mangfoldige Tilfælde være umuligt for Arbejderen at leve af sin Arbejdsindtægt. Han vil være nødt til at søge denne suppleret med Hjælp fra Hjelpekassen. Det maa under disse Omstændigheder forekomme mig rettest at sikre den arbejdsløse en Understøttelse, der ligger dog noget under Lønningerne, og da give ham samme Adgang som den arbejdende til at søge denne eventuelt for ringe Indtægt suppleret fra Hjelpekassen“.

Det er dette Princip, som er fastslaaet i Lovforslaget, som det nu her foreligger med hele Udvalgets Tilslutning, og jeg haaber, at Misopfattelser ikke skulde føre Hjelpekasserne ind paa en anden Opfattelse af deres Opgave end den, som Lovgivningen nu her har fastslaaet. Hjelpekasserne har ikke at tage noget Hensyn til Lønningerne, men kun at tage Hensyn til det ene, at de, der søger dem, skal have saa meget, at de kan leve menneskeligt. Hvis Lønningerne ikke er paa den Højde, at de, der oppebærer dem, kan leve menneskeligt deraf, er det Lønningernes Fejl, og saa maa den Omstændighed,

at Samfundet ved Hjelpekasser maa yde Tilskud til Lønningerne, indeholde den alvorsfulde Opfordring for alle, der udbetaler disse Lønninger, til at erkende deres Pligt.

Fraenkel: Den højtærede Indenrigsminister har ganske Ret i, at Ændringsforslag Nr. 3 involverer Muligheden for, at en Mand slipper Arbejdet og i Stedet nøjes med Understøttelse, men det er ikke noget, som dette Ændringsforslag indfører i Lovforslaget, det er en Mulighed, som findes deri i Førvejen, og som maa findes i et Lovforslag, der har den særegne Karakter at skulle give almindelige Regler for Forhold, hvori det individuelle spiller en afgørende Rolle. Dette Punkt maa Arbejdsløshedskassen i Forbindelse med Arbejdsanvisningskontoret have sin Opmærksomhed henvendt paa. Men endnu en Kontrol maa der være, og det er den, jeg tillægger mest Betydning. Det er Arbejdernes og de arbejdsløses egen Kontrol. Jeg betragter ikke de arbejdsløse som en Trust fra neden, der bare vil pumpe Statskassen ud, men jeg ved, at der mellem arbejdsløse som mellem alle andre Mennesker er Folk, som vil tilegne sig Ting, der ikke tilkommer dem. Ingen kan bedre kontrollere dette end de arbejdsløse selv, og de arbejdsløse vil ikke kunne gøre sig selv nogen større Tjeneste end den selv at føre denne Kontrol. I øvrigt er jeg glad ved at høre, at den højtærede Minister vil søge at finde en Vej, ad hvilken denne Tanke muligvis kan bringes til Udtryk i Loven.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 finder jeg egentlig den højtærede Ministers Modstand derimod nok saa mærkelig; det, vi vil, er nemlig akkurat det samme, som Ministeren vil. Vi ønsker, at der skal være et vist Forhold mellem Indtægten hos Folk, der arbejder, og hos dem, der er arbejdsløse, men ogsaa vi erkender, at der findes saa lave Lønninger, at der ikke er noget at tage fra. Derfor har vi sat Ventilen „som Regel“ ind i Ændringsforslaget. Men vi fastholder Brøken $\frac{3}{4}$ som angivende det passende Forhold mellem en Indtægt, der stammer fra Arbejde, og en, der stammer fra Understøttelse. Hvorfor den højtærede Minister kan have saa meget mod, at dette Forhold talmæssigt fastslaaes, ser jeg ikke rigtig.